

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 590

3 Μαΐου 2000

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. Γ2/1564

Καθορισμός εξεταστέας ύλης μαθημάτων γενικής αξιολόγησης των Β' και Γ' τάξεων Ενιαίου Λυκείου για το σχολικό έτος 1999 - 2000 και των γενικών εξετάσεων έτους 2000.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 11 του Ν. 2525/97 (ΦΕΚ 188Α) και της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του Νόμου 1771/1988 «Τροποποίηση και συμπλήρωση του συστήματος εισαγωγής σπουδαστών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και άλλες διατάξεις».

2. Τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 6 του ΠΔ 197/93 (ΦΕΚ 71Α').

3. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 17 του ΠΔ 246/98 (ΦΕΚ 183 Α').

4. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν. 1558/1985 και του άρθρου 27 του Ν. 2081/1992 (ΦΕΚ 154Α), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38Α) και το γεγονός ότι από την παρούσα απόφαση δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού για το τρέχον και τα επόμενα οικονομικά έτη,

5. Τις αριθμ. 27/6.10.99 και 11/17.4.2000 πράξεις του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

6. Τα ισχύοντα αναλυτικά προγράμματα των παλαιών τύπων λυκείου, καθώς και το πρόγραμμα σπουδών του ενιαίου λυκείου, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε την εξεταστέα ύλη των μαθημάτων των Β' και Γ' τάξεων του Ενιαίου Λυκείου για το σχολικό έτος 1999 - 2000 και των γενικών εξετάσεων έτους 2000 ως εξής:

Ι. Β' ΤΑΞΗ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Α. Μαθήματα Γενικής Παιδείας

1 ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

1. ΕΚΦΡΑΣΗ - ΕΚΘΕΣΗ

Στην Έκφραση - Έκθεση, όπου εξετάζεται ο βαθμός κατάρτησης της γλώσσας από το μαθητή, δεν νοείται εξεταστέα ύλη με τη στενή έννοια. Η εξέταση γίνεται όπως ορίζει το Π.Δ. 246/98.

Από το βιβλίο «Έκφραση-Έκθεση», των Χ. Τσολάκη κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

Ι. Διαβάζω/κατανοώ και γράφω

1. Ο μαθητής απαντά γραπτά σε ερωτήσεις που αφορούν ένα κείμενο.

α) επιδιώκεται να κατανοεί ο μαθητής το περιεχόμενο ενός κειμένου:

- να διακρίνει το σχόλιο από το γεγονός σε μία είδηση, σε ένα βιογραφικό σημείωμα κτλ.

- να διακρίνει τα διάφορα βιογραφικά είδη.

- να εντοπίζει την οπτική γωνία του πομπού σε μία είδηση, σε ένα άρθρο / σχόλιο πάνω στην επικαιρότητα, στα βιογραφικά είδη, κτλ.

- να διακρίνει τα κύρια σημεία και τη λογική διάρθρωση ενός κειμένου π.χ. τα συστατικά στοιχεία μιας είδησης κτλ.

- να εντοπίζει και να κατανοεί τα επιχειρήματα του πομπού π.χ. σε ένα άρθρο, σε μια κριτική κτλ.

- να διακρίνει το κείμενο και το ουσιώδες από ένα κείμενο.

- να επισημαίνει τη διαδικασία που ακολουθείται για τις σημειώσεις, το διάγραμμα και την περίληψη.

β) επιδιώκεται να κατανοεί ο μαθητής την οργάνωση ενός κειμένου.

- να εντοπίζει τα βασικά μέρη (πρόλογο, κύριο μέρος, επίλογο) και τις νοηματικές ενότητες του κειμένου.

- να διακρίνει την οργάνωση συγκεκριμένων ειδών λόγου τα οποία διδάσκεται, π.χ. την οργάνωση μιας είδησης, τη δομή ενός βιογραφικού σημειώματος κτλ.

- να επισημαίνει τους διάφορους τρόπους με τους οποίους οργανώνεται ο λόγος, π.χ. με αιτιολόγηση, με σύγκριση και αντίθεση, με παράδειγμα κτλ.

- να σχολιάζει τη συνοχή του κειμένου (διαρθρωτικές λέξεις κτλ).

- να χωρίζει το κείμενο σε παραγράφους, να δίνει πλαγιότιτλους σε παραγράφους / νοηματικές ενότητες, να διευθετεί τη συνοχή του κειμένου.

γ) επιδιώκεται να διερευνά ο μαθητής τη γλώσσα του κειμένου (λεξιλόγιο, στίξη, μορφοσυντακτικά φαινόμενα, γλωσσικές ποικιλίες, λειτουργίες της γλώσσας, ύφος κτλ).

- να εντοπίζει και να αιτιολογεί την επιλογή του πομπού

- στην ενεργητική ή παθητική φωνή.

- στο ρηματικό πρόσωπο / χρόνο / έγκλιση.

- στον μακροπερίοδο ή όχι λόγο.

- στην παράταξη ή στην υπόταξη.

- στα ρηματικά ή ονοματικά σύνολα.

- στην αναφορική ή στην ποιητική λειτουργία της γλώσσας.

- στα σημεία της στίξης.

- σε λόγιες ή λαϊκές λέξεις, σε ειδικό λεξιλόγιο, όρους κτλ.

- να διευθετεί τη στίξη, να διορθώνει την ορθογραφία του κειμένου

- να ερμηνεύει λέξεις του κειμένου με συνώνυμα, να βρί-

σκει αντώνυμα, να σχηματίζει φράσεις με ορισμένες λέξεις του κειμένου κτλ.

- να χωρίζει το κείμενο σε παραγράφους και να διευθετεί τη συνοχή του
- να χαρακτηρίζει το ύφος του κειμένου λαμβάνοντας υπόψη την επικοινωνιακή περίσταση (δέκτη, σκοπό, είδος λόγου κτλ).

2. Ο μαθητής προχωρεί σε διάφορες γραπτές εργασίες με αφορμή τη συγκεκριμένο κείμενο.

Επιδίδεται ο μαθητής:

- να πυκνώνει ένα κείμενο, να κάνει την περίληψη του κειμένου, να δίνει έναν τίτλο στο κείμενο ή πλαγιότιτλους σε παραγράφους / νοηματικές ενότητες του κειμένου
- να οργανώνει το διάγραμμα του κειμένου
- να αναπτύσσει μια φράση, μια παράγραφο, ένα επιχείρημα του κειμένου
- να μετασχηματίζει ένα κείμενο π.χ. από ένα είδος λόγου σε ένα άλλο.

II. Γράφω

• Ο μαθητής ασκείται στην παραγωγή διαφόρων ειδών γραπτού λόγου όπως διδάσκονται στα βιβλία «Έκφραση - Έκθεση» της Α' και Β' Λυκείου.

Ασκείται επίσης στη σύνταξη κειμένου με σκέψεις, θέσεις, απόψεις του σε θέμα σχετικό με τα θέματα που περιέχονται στα παραπάνω βιβλία, ενταγμένο κατά προτίμηση σε επικοινωνιακό πλαίσιο.

Σημείωση: Για τη Β' τάξη του Ενιαίου Λυκείου δεν αποτελεί αντικείμενο εξέτασης η ενότητα «Παρουσίαση-Κριτική».

2. ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Από το βιβλίο «Κείμενα νεοελληνικής λογοτεχνίας» των Ν. Γρηγοριάδη, Δ. Καρβέλη, έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

1. Α. Κάλβος, Εις Αγαρηνούς.
2. Δ. Σολωμός, Ελεύθεροι Πολιορκημένοι (Σχεδιάσματα ΑΒΓ' εκτός από τα αποσπάσματα 7-51 από το Σχεδιάσμα Β, σελ. 32 έως και 38. Οι «στοχασμοί του ποιητή» δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη αυτοτελώς, λαμβάνονται όμως υπόψη για την ανάλυση).
3. Κ. Παλαμάς, Ο Δωδεκάλογος του γύφτου.
4. Κ.Π. Καβάφης, Νέοι της Σιδώνας 400μΧ.
5. Κ. Καρυωτάκης, Μπαλάντα στους άδοξους ποιητές των αιώνων.
6. Μ. Σαχτούρης, Η αποκρία.
7. Μ. Αναγνωστάκης, Νέοι της Σιδώνας, 1970.
8. Αλ. Παπαδιαμάντης, Το μοιρολόγι της φώκας.
9. Κ. Θεοτόκης, Ο κατάδικος.

Τα εισαγωγικά σημειώματα και τα βιογραφικά και γραμματολογικά στοιχεία νοούνται ως το αναγκαίο επικουρικό υλικό για τη δημιουργικότερη και γονιμότερη προσέγγιση του εκάστοτε διδασκόμενου κειμένου και επομένως εξετάζονται σε συνάρτηση με τα διδασκόμενα κείμενα και όχι αυτόνομα.

1 ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Από το βιβλίο Σοφοκλέους Τραγωδία, Αντιγόνη-Φιλοκτήτης, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β, Αθήνα 1999:

Σοφοκλέους Αντιγόνη :

Α. Εισαγωγή : σελ. 9-23, 26-31 (Σοφοκλής- ο μύθος των Λαβδακιδών).

Β. Κείμενο:

1. Από το πρωτότυπο, οι στίχοι : 1-99, 280-331, 441-581, 635-723.
2. Από μετάφραση οι στίχοι : 100-161, 162-279, 332-383, 384-440.

3. Εξεταστέα ύλη στη Γραμματική και στο Συντακτικό καθορίζεται:

α. Η ύλη που περιλαμβάνεται στα βιβλία του Γυμνασίου «Η ελληνική γλώσσα. Κείμενα, Αρχαία, Βυζαντινά και Λόγια».

β. Η ύλη που περιλαμβάνεται στο βιβλίο της Α' τάξης Ενιαίου Λυκείου «Εγχειρίδιο Γλωσσικής Διδασκαλίας», εκτός των ενότητων 15 έως και 21.

γ. Δεν συμπεριλαμβάνονται στην εξεταστέα ύλη τα ανώμαλα ουσιαστικά (παράγραφοι 146-153 από το βιβλίο της Α' τάξης «Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής».

1 ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

1. ΑΛΓΕΒΡΑ

Από το βιβλίο Άλγεβρα Β' τάξης Ενιαίου Λυκείου (των Σ. Ανδρεαδάκη κ.α., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 1999).

Κεφ. 1ο: Τριγωνομετρία

Παρ. 1.1. Οι τριγωνομετρικές συναρτήσεις.

Παρ. 1.2. Βασικές τριγωνομετρικές εξισώσεις.

Παρ. 1.3. Τριγωνομετρικοί αριθμοί αθροίσματος γωνιών χωρίς την απόδειξη του τύπου του συν(α-β).

Παρ. 1.4. Τριγωνομετρικοί αριθμοί της γωνίας 2α.

Παρ. 1.6. Η συνάρτηση $f(x) = \alpha \mu \chi = \beta \sigma \nu \chi$

Κεφ. 2ο: Πολυώνυμα - Πολυωνυμικές εξισώσεις.

Παρ. 2.1. Πολυώνυμα.

Παρ. 2.2. Διαίρεση πολυωνύμων.

Παρ. 2.3. Πολυωνυμικές εξισώσεις, χωρίς τον προσδιορισμό ρίζας με προσέγγιση

Παρ. 2.4. Εξισώσεις που ανάγονται σε πολυωνυμικές.

Κεφ. 3ο: Πρόοδοι

Παρ. 3.1 Ακολουθίες.

Παρ. 3.2 Αριθμητική πρόοδος.

Παρ. 3.3 Γεωμετρική πρόοδος.

Παρ. 3.5 Αθροισμα άπειρων όρων γεωμετρικής προόδου.

Παρατηρήσεις:

1. Τα θεωρήματα, οι προτάσεις και οι αποδείξεις που έχουν αστερίσκο δε διδάσκονται και δεν εξετάζονται.

2. Οι εφαρμογές και τα παραδείγματα των βιβλίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προτάσεις για τη λύση ασκήσεων, ή την απόδειξη άλλων προτάσεων, αλλά δεν εξετάζονται ούτε ως θεωρία ούτε ως ασκήσεις.

2. ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Από το βιβλίο Ευκλείδεια Γεωμετρία των Α' και Β' τάξεων του Ενιαίου Λυκείου, των Θωμαΐδη κ.α., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β., 1999.

Κεφ. 9ο: Μετρικές Σχέσεις

Παρ. 9.1. Μετρικές σχέσεις σε τρίγωνα, χωρίς το πρόβλημα 9.4

Παρ. 9.2 Μετρικές σχέσεις σε κύκλο χωρίς τα προβλήματα 9.5 και 9.6

Κεφ. 10ο: Εμβαδά

Παρ. 10.1. Η έννοια του εμβαδού.

Παρ. 10.2. Εμβαδά ορισμένων γνωστών σχημάτων χωρίς το θεώρημα 10.8

Παρ. 10.3. Σχέσεις εμβαδών ομοίων σχημάτων.

Κεφ. 11ο: Μέτρηση κύκλου

Παρ. 11.1. Κανονικά Πολύγωνα χωρίς την απόδειξη του θεωρήματος 11.3 και χωρίς το πρόβλημα 11.4

Παρ. 11.2. Μήκος κύκλου.

Παρ. 11.3. Εμβαδόν κυκλικού δίσκου

Παρατηρήσεις:

1. Τα θεωρήματα, οι προτάσεις και οι αποδείξεις που έχουν αστερίσκο δε διδάσκονται και δεν εξετάζονται.

2. Οι εφαρμογές και τα παραδείγματα των βιβλίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προτάσεις για τη λύση ασκήσεων, ή την απόδειξη άλλων προτάσεων, αλλά δεν εξετάζονται ούτε ως θεωρία ούτε ως ασκήσεις.

3. Δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη οι εφαρμογές και οι ασκήσεις που αναφέρονται στους γεωμετρικούς τόπους.

1 ΦΥΣΙΚΗ

Από το βιβλίο «Φυσική» Β' τάξης Ε.Λ. των Ν. Δαπόντε και Α. Κασσέτα, έκδοση ΟΕΔΒ, 1999

1. Το πρώτο κεφάλαιο: Ηλεκτροστατικές αλληλεπιδράσεις.

2. Το δεύτερο κεφάλαιο: Το ηλεκτρικό ρεύμα, εκτός των παραγράφων:

- Το ηλεκτρικό ρεύμα στους μεταλλικούς αγωγούς.
- Μέτρηση της τάσης.
- Εφαρμογές του φαινομένου Joule.
- Σύνδεση Πηγών.

3. Το τρίτο κεφάλαιο : Μαγνητικές αλληλεπιδράσεις, εκτός:

α) των παραγράφων:

• Επίδραση μαγνητικού πεδίου σε ρευματοφόρο πλαίσιο.

- Ηλεκτρικός κινητήρας.

β) Των εφαρμογών της παραγράφου «Μαγνητικό πεδίο σωληνοειδούς».

(Ηλεκτρομαγνήτης, Για «να πάρει μπρος» η μοτοσικλέτα, Η φωνή στο τηλέφωνο).

γ) Των παραγράφων:

- Η έννοια μαγνητικό δίπολο.
- Ο μαγνητισμός και η δομή της ύλης.
- Το μαγνητικό πεδίο της Γης.

Παρατήρηση: Οι εργαστηριακές ασκήσεις, που περιλαμβάνονται στο τέλος του σχολικού βιβλίου, δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη.

ΧΗΜΕΙΑ

Από το βιβλίο «Χημεία» Β' Ενιαίου Λυκείου των Ε. Καπετάνου & Α. Μαυρόπουλου, έκδοση ΟΕΔΒ 1999:

1ο Κεφάλαιο. Γενικό μέρος Οργανικής Χημείας.

2ο Κεφάλαιο. Πετρέλαιο, Υδρογονάνθρακες εκτός των:

α. Πολυμερισμού και αντιδράσεων αντικατάστασης του ακετυλενίου στη σελίδα 55.

β. Πινάκων που βρίσκονται στις σελίδες 29, 38, 49, 51, 52 & 63.

3ο Κεφάλαιο. Αλκοόλες - Φαινόλες, εκτός της παραγράφου 3.2 (Φαινόλες).

Σημειώνεται ότι:

1. οι ενότητες με την επικεφαλίδα «Γνωρίζεις ότι...» δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη, όπως αναφέρεται και στον πρόλογο του βιβλίου (σελ. 7).

2. οι εργαστηριακές ασκήσεις δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη

ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Από το βιβλίο «Βιολογία Γενικής Παιδείας» της Β' τάξης του Ενιαίου Λυκείου των Καψάλη Α., Μπουρμπουχάκη Ι., Περάκη Β., Σαλαμαστράκη Στ., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β., 1999:

Κεφ. 1 Χημική σύσταση του κυττάρου

Κεφ. 2 Κύτταρο η θεμελιώδης μονάδα της ζωής- μόνο οι παραγρ. 2.1 & 2.3.

Κεφ. 3 Μεταβολισμός, μόνο οι παράγραφοι 3.1 και 3.2

Κεφ. 4 Γενετική, μόνο η παράγραφος 4.2

Σημειώνεται ότι:

α) Στην εξεταστέα ύλη δεν περιλαμβάνονται: οι εργαστηριακές ασκήσεις, οι πίνακες, τα παραθέματα (σε μπεζ

σκούρο φόντο), τα κείμενα που είναι με πλάγια γραφή και υπάρχει μια κάθετη γαλάζια ταινία στο πλάι τους, οι χημικοί τύποι που υπάρχουν σε ορισμένες εικόνες.

β) Όσα αναφέρονται υπό τον τίτλο «Ας Ερευνήσουμε ...» αποτελούν προτάσεις για συνθετικές-δημιουργικές εργασίες, και φυσικά το προϊόν αυτών των εργασιών δεν αποτελεί εξεταστέα ύλη.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Από το βιβλίο Ιστορία Νεότερη και Σύγχρονη (1789-1909) των Β. Σκουλάτου-Ν. Δημακοπούλου- Σ. Κόνδη, έκδοση ΟΕΔΒ, 1999.

Α. Η κίνηση των ιδεών στο 18ο αιώνα. Ο Διαφωτισμός.

α) Οι πολιτικές ιδέες σελ. 13-16

β) Οι οικονομικές θεωρίες σελ. 17-20

Β. Η Γαλλική Επανάσταση και οι ναπολεόντιοι χρόνοι (1789-1815)

α) Κοινωνική και οικονομική κατάσταση στη Γαλλία μέχρι το 1789 σελ. 23-29

β) Το διαχρονικό έργο της Γαλλικής Επανάστασης σελ. 49-54

Γ. Η αφύπνιση της ελληνικής εθνικής συνείδησης.

α) Ευνοϊκές συγκυρίες για τον Ελληνισμό κατά το 18ο αιώνα σελ. 55-56

β) Ο Νεοελληνικός Διαφωτισμός σελ. 56-63

γ) Η Νεοελληνική κοινωνία στις αρχές του 19ου αιώνα σελ. 63-69

δ) Η Φιλική Εταιρεία: Δυσμενείς και ευνοϊκές συγκυρίες. Ίδρυση και οργάνωση. σελ. 69-72

Δ. Η Ελληνική Επανάσταση (1821-1829).

α) Η έκρηξη και η εδραίωση της Επανάστασης 1821-1823 σελ. 81-91

β) Εσωτερική πολιτική σελ. 91-110

γ) Εξελίξεις στο στρατιωτικό τομέα 1824-1827 σελ. 110-114

δ) Η εξωτερική πολιτική του Εικοσιένα σελ. 116-132

Ε. Ο Ιωάννης Καποδίστριας κυβερνήτης της Ελλάδας: η πρώτη προσπάθεια δημιουργίας κεντρικής εξουσίας.

α) Η κατάσταση στην επαναστατημένη Ελλάδα το 1828 σελ. 133-135

β) Το ανορθωτικό έργο του Κυβερνήτη σελ. 135-142

γ) Η αντίδραση στον Κυβερνήτη σελ. 142-143

ΣΤ. Η Ευρώπη και ο κόσμος στο 19ο αιώνα.

α) Η βιομηχανική επανάσταση σελ. 146-159

β) Ιμπεριαλισμός, αποικιοκρατία και διεθνείς σχέσεις από το 1870-1914 σελ. 200-209

Η. Η ελληνική κοινωνία από το 1833 ως το 1909.

α) Γενικό περίγραμμα σελ. 247-251

β) Η Οθωνική περίοδος: Το έργο της αντιβασιλείας σελ. 251-259

γ) Η προσωπική διακυβέρνηση του Όθωνα και η επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843 σελ. 262-267

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Από το βιβλίο «Χριστιανισμός και Θρησκειώματα» της Β' Ενιαίου Λυκείου των συγγραφέων: Δ. Δρίτσα, Δ. Μόσχου και Στ. Παπαλεξανδρόπουλου, έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

Εισαγωγικά θέματα

Δ.Ε.3.Θρησκεία: ένα πανανθρώπινο φαινόμενο

Κεφάλαιο Α

Δ.Ε. 4. Ποιος είναι ο Θεός κατά την πίστη του Χριστιανισμού

- Δ.Ε. 7. Τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι είναι;
 Δ.Ε. 9. Αρχή και πορεία του κόσμου
 Δ.Ε. 10. Ο άνθρωπος στο αρχικό του μεγαλείο
 Δ.Ε. 11. Γιατί υπάρχει το κακό στον κόσμο;
 Δ.Ε. 14. Η ορθόδοξη άσκηση
 Δ.Ε. 16. Η δικαιοσύνη του κόσμου και η δικαιοσύνη της

Εκκλησίας

- Δ.Ε. 21. Φανατισμός και ανεξιθρησκία
 Δ.Ε. 24. Πίστη και Επιστήμη: αλληλοαποκλειόμενα ή αλληλοσυμπληρούμενα;
 Δ.Ε. 25. Ελληνισμός και Χριστιανισμός

Κεφάλαιο Β

- Δ.Ε. 30. Το Ισλάμ (Α)
 Δ.Ε. 31. Το Ισλάμ (Β)
 Δ.Ε. 32. Ο Ινδουϊσμός Α'
 Δ.Ε. 34. Η Γιόγκα
 Δ.Ε. 35. Ο Βουδδισμός
 Δ.Ε. 36. Η κινεζική θρησκεία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ

Από το βιβλίο «Εισαγωγή στο Δίκαιο και τους Πολιτικούς Θεσμούς» της Β' τάξης Ενιαίου Λυκείου, Έκδοση ΟΕΔΒ, Αθήνα 1999.

Εισαγωγή, σελ. 13-18

1Α. Πολιτικοί Θεσμοί

-Τι είναι δημοκρατία, σελ. 19

-Από την ενότητα, «Η Ιστορική πορεία...» έως και την ενότητα «πολιτική συμμετοχή και αξίες» σελ. 23-28.

1Β. Λαός, έθνος, κράτος και εξουσία, σελ. 32-39.

2Α. Εσωτερικό δίκαιο, σελ. 59-88.

2Β. Ποινικό δίκαιο

-Από την ενότητα «Γενικά περί των ποινικών...» έως και την ενότητα «Περί ποινών», σελ. 94-96.

-Από την ενότητα «Ποινική Νομοθεσία» έως και την ενότητα «Έγκλημα», σελ. 97-100

-Η ενότητα «Δικαιώματα του κατηγορουμένου», σελ. 102-104.

-Η ενότητα «Διαδικασία» σελ. 105-107.

2Γα. Ιδιωτικό Δίκαιο

-Από την ενότητα «Γενικά» έως και την ενότητα «Αδικοπραξία», σελ. 130-142.

-Από την ενότητα «Εμπράγματος σχέσεις» έως και την ενότητα «αναγκαστική κληρονομική διαδοχή.» σσ. 146-157.

2Γβ. Εμπορικό δίκαιο, σελ. 160-165.

Σημείωση: Δεν περιλαμβάνονται στην εξεταστέα ύλη οι πίνακες, τα παραθέματα, οι υποσημειώσεις και η βιβλιογραφία.

Β. Μαθήματα Θεωρητικής Κατεύθυνσης

1 ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ι. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ρητορικά κείμενα

Από το βιβλίο «Ρητορικά Κείμενα» των Κ.Δάλκου, Χ.Δάλκου κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

Α. Εισαγωγή :

1. Η Ρητορική στην αρχαία Ελλάδα : σελ. 9-13 (κεφ. Α, Β, Γ) και 15-20 (κεφ. Ε, ΣΤ)

2. α. Ο Υπέρ Μαντιθέου λόγος : σελ. 79-80

β. Ο Υπέρ της Ροδίων ελευθερίας λόγος του Δημοσθένη : σελ. 123-126

γ. Ο περί ειρήνης λόγος του Ισοκράτη: σελ. 269-272

Β. Κείμενα :

α. Λυσίας : Υπέρ Μαντιθέου:

Από το πρωτότυπο οι § 1-13 και 18-21.

β. Δημοσθένης : Υπέρ της Ροδίων Ελευθερίας:

Από το πρωτότυπο : οι § 1-4, 17-20 και 34-35

Από μετάφραση: οι § 5-16

γ. Ισοκράτης : Περί Ειρήνης:

Από το πρωτότυπο οι § 1-2, 14-16 και 63-64

Από μετάφραση: οι § 17-27

ΙΙ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1. Αδίδακτο πεζό κείμενο αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων της αττικής διαλέκτου.

2. Ως εξεταστέα ύλη στη Γραμματική και στο Συντακτικό καθορίζεται

α. Η ύλη που περιλαμβάνεται στα βιβλία του Γυμνασίου «Η ελληνική γλώσσα. Κείμενα, Αρχαία, Βυζαντινά και Λόγια» και

β. Ολόκληρη η ύλη που περιλαμβάνεται στο βιβλίο της Α' τάξης Ενιαίου Λυκείου «Εγχειρίδιο Γλωσσικής Διδασκαλίας» (ενότητες 1-21).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Από το βιβλίο «Κοινωνική και πολιτική οργάνωση στην Αρχαία Ελλάδα» των Γ. Γρυντάκη, Γ. Δάλκου, Α. Χόρτη, έκδοση ΟΕΔΒ 1999:

Κεφάλαιο Πρώτο

α) Η πορεία της αρχαίας ελληνικής κοινωνίας σελ. 7-9

β) Από την κρητομυκηναϊκή κοινωνία στην κοινωνία της πόλης- κράτους. σελ. 11-17

γ) Η κοινωνία της πόλης-κράτους στην αρχαϊκή εποχή σελ. 18-27

δ) Η κοινωνία κατά την κλασική εποχή σελ. 29-41

ε) Η κοινωνία στην ελληνιστική εποχή σελ. 43-58

στ) Κοινωνικοί θεσμοί σελ. 59-86

ζ) Η καθημερινή ζωή σελ. 127-139

Κεφάλαιο Δεύτερο

α) Η εξέλιξη του πολιτικού συστήματος στην Αρχαία Ελλάδα σελ. 141-143

β) Η πορεία προς την πόλη-κράτος σελ. 144-149

γ) Η πόλη-κράτος σελ. 150-154

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

Από το βιβλίο «Λατινικά» της Β' τάξης Ενιαίου Λυκείου, των Μ. Πασχάλη - Γ. Σαββαντίδη, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 1999:

Α. Εισαγωγή : οι ενότητες:

1. Λατινική γλώσσα και Λογοτεχνία (Η λατινική γλώσσα, Η γένεση της ρωμαϊκής λογοτεχνίας, Εποχές της ρωμαϊκής λογοτεχνίας, Γενικά χαρακτηριστικά της ρωμαϊκής λογοτεχνίας) σελ. 9-12.

2. Η εξέλιξη της ρωμαϊκής λογοτεχνίας (Κλασική εποχή), σελ. 14- 15.

Β. Κείμενο

α. Οι διδακτικές ενότητες : Ι, ΙΙ, ΙΙΙ, ΙV, VΙ, VΙΙ, ΙΧ, Χ, ΧΙΙ, ΧΙV, ΧV, ΧVΙΙΙ.

Γ. Γραμματική-Συντακτικό :

Ως εξεταστέα ορίζεται η ύλη της Γραμματικής και του Συντακτικού που περιλαμβάνεται και στις ενότητες Ι έως και ΧVΙΙΙ του βιβλίου.

Γ. Μαθήματα Θετικής Κατεύθυνσης

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Από το βιβλίο Μαθηματικά Θετικής Κατεύθυνσης Β' τάξης Ενιαίου Λυκείου των Αδαμόπουλου Λεων., κ.α., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 1999.

Κεφ. 1ο: Διανύσματα

Παρ. 1.1. Η έννοια του διανύσματος.

Παρ. 1.2. Πρόσθεση και αφαίρεση διανυσμάτων.

Παρ. 1.3. Πολλαπλασιασμός αριθμού με διάνυσμα, χωρίς την απόδειξη των ιδιοτήτων του πολλαπλασιασμού αριθμού με διάνυσμα.

Παρ. 1.4. Συντεταγμένες στο επίπεδο, χωρίς την απόδειξη της συνθήκης παραλληλίας διανυσμάτων.

Παρ. 1.5. Εσωτερικό γινόμενο διανυσμάτων.

Κεφ. 2ο: Η ευθεία στο επίπεδο

Παρ. 2.1. Εξίσωση ευθείας.

Παρ. 2.2. Γενική μορφή εξίσωσης ευθείας.

Παρ. 2.3. Εμβαδόν τριγώνου, χωρίς τις αποδείξεις των τύπων: α) «της απόστασης σημείου από ευθεία» και β) «του υπολογισμού εμβαδού τριγώνου».

Κεφ. 3ο: Κωνικές Τομές

Παρ. 3.1. Ο κύκλος.

Κεφ. 4ο: Θεωρία Αριθμών

Παρ. 4.1. Η μαθηματική επαγωγή.

Παρ. 4.2. Ευκλείδεια διαίρεση, χωρίς την απόδειξη του θεωρήματος 1.

Παρ. 4.3. Διαιρετότητα.

Παρ. 4.4. Μέγιστος κοινός διαιρέτης - Ελάχιστο κοινό πολλαπλάσιο, χωρίς τις αποδείξεις θεωρημάτων και πορισμάτων.

Παρατηρήσεις:

1. Τα θεωρήματα, οι προτάσεις και οι αποδείξεις που έχουν αστερίσκο δε διδάσκονται και δεν εξετάζονται.

2. Οι εφαρμογές και τα παραδείγματα των βιβλίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προτάσεις για τη λύση ασκήσεων, ή την απόδειξη άλλων προτάσεων, αλλά δεν εξετάζονται ούτε ως θεωρία ούτε ως ασκήσεις.

ΦΥΣΙΚΗ

Από το βιβλίο «Φυσική» Β' τάξης Ε.Λ. Θετικής και Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Ι. Βλάχου, Κ. Ζάχου κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ, 1999.

1. Το πρώτο κεφάλαιο :Έργο-Ενέργεια

2. Το δεύτερο κεφάλαιο: Ορμή -Κρούση, εκτός των παραγράφων :

- 2.5 Προσωπικές Δυνάμεις
- 2.11 Η ανακάλυψη του νετρονίου
- 2.12 Περιγραφή των φαινομένων της μηχανικής

3. Το τρίτο κεφάλαιο :Πεδία δυνάμεων ,εκτός των παραγράφων:

- 3.6 Μέτρηση του φορτίου του ηλεκτρονίου
- 3.7 Μαγνητικό πεδίο

ΧΗΜΕΙΑ

Από το βιβλίο «Χημεία» Β' Ενιαίου Λυκείου Θετικής Κατεύθυνσης των Α. Γιαννακουδάκη, Μ. Μαυρόπουλου, Φ. Πομώνη, έκδοση ΟΕΔΒ 1999:

1ο Κεφ. Διαμοριακές δυνάμεις, Καταστάσεις της ύλης, Προσθετικές ιδιότητες.

2ο Κεφ. Θερμοχημεία.

3ο Κεφ. Χημική κινητική.

4ο Κεφ. Χημική ισορροπία.

Σημειώνεται ότι:

1. οι ενότητες με την επικεφαλίδα «Γνωρίζεις ότι...» δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη, όπως αναφέρεται και στον πρόλογο του βιβλίου (σελ. 3).

2. οι εργαστηριακές ασκήσεις δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη

Δ. Μαθήματα Τεχνολογικής Κατεύθυνσης

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Από το βιβλίο «Μαθηματικά Τεχνολογικής Κατεύθυνσης» της Β' τάξης Ενιαίου Λυκείου των Δαλιεράκη Ελισ., κ.α., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β., 1999:

Κεφ. 1ο: Ποσοστά

Παρ. 1.1. Η έννοια του ποσοστού

Παρ. 1.2. Δείκτης εξέλιξης

Παρ. 1.3. Διαδοχικές εξελίξεις

Κεφ. 2ο: Προσεγγιστικοί υπολογισμοί

Παρ. 2.1 Η έννοια της προσέγγισης

Παρ. 2.2 Απόλυτο σφάλμα

Παρ. 2.3 Σχετικό σφάλμα

Παρ. 2.4 Προσέγγιση αθροίσματος και διαφοράς

Κεφ. 3ο: Διανύσματα

Παρ. 3.1 Διανύσματα - Βασικές έννοιες

Παρ. 3.2 Πρόσθεση-Αφαίρεση διανυσμάτων

Παρ. 3.3 Πολλαπλασιασμός αριθμού με διάνυσμα- Ανάλυση διανύσματος σε συνιστώσες

Παρ. 3.4 Συντεταγμένες στο επίπεδο

Παρ. 3.5. Βαρύκεντρο

Παρ. 3.6 Εσωτερικό γινόμενο διανυσμάτων χωρίς την απόδειξη της επιμεριστικής ιδιότητας.

Παρ. 3.7 Διανυσματική εξίσωση ευθείας

Κεφ. 4ο: Κωνικές Τομές

Παρ. 4.1 Κύκλος

Παρ. 4.2 Θέση ευθείας και κύκλου

Παρατηρήσεις:

1. Τα θεωρήματα, οι προτάσεις και οι αποδείξεις που έχουν αστερίσκο δε διδάσκονται και δεν εξετάζονται.

2. Οι εφαρμογές και τα παραδείγματα των βιβλίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προτάσεις για τη λύση ασκήσεων, ή την απόδειξη άλλων προτάσεων, αλλά δεν εξετάζονται ούτε ως θεωρία ούτε ως ασκήσεις.

ΦΥΣΙΚΗ

Ως εξεταστέα ύλη ορίζεται η εξεταστέα ύλη της Φυσικής Θετικής Κατεύθυνσης.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Από το βιβλίο «Τεχνολογία Επικοινωνιών» Β' τάξης Ε.Λ. Τεχνολογικής Κατεύθυνσης του Μ. Sanders, έκδοση ιδρύματος Ευγενίδου 1999:

Κεφ. 1. Η κατανόηση των συστημάτων επικοινωνιών

Κεφ. 2. Οι μεταβολές ως χαρακτηριστικό γνώρισμα της Τεχνολογίας των Επικοινωνιών.

Κεφ. 3. Οι επιπτώσεις της Τεχνολογίας Επικοινωνιών.

Κεφ. 16. Αρχές επικοινωνίας με ήχο και εικόνα

Κεφ. 17. Εξοπλισμός ήχου και εικόνας.

Κεφ. 18. Εφαρμογές συστημάτων ήχου και εικόνας.

II. Γ' ΤΑΞΗ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

A. Μαθήματα Γενικής Παιδείας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

1. ΕΚΦΡΑΣΗ - ΕΚΘΕΣΗ

Στην Έκφραση - Έκθεση, όπου εξετάζεται ο βαθμός κατάρτησης της γλώσσας από το μαθητή, δεν νοείται εξεταστέα ύλη με τη στενή έννοια. Η εξέταση γίνεται όπως ορίζει το Π.Δ. 246/98.

Από το βιβλίο «Έκφραση-Έκθεση» των Χ. Τσολάκη κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

I. Διαβάζω / κατανοώ και γράφω

1. Ο μαθητής απαντά γραπτά σε ερωτήσεις που αφορούν ένα κείμενο

α) επιδιώκεται να κατανοεί ο μαθητής το περιεχόμενο ενός κειμένου:

- να διακρίνει τους τρόπους πειθούς (επίκληση στη λο-

γική, επίκληση στο συναίσθημα του δέκτη, επίκληση στην αυθεντία, επίκληση στο ήθος του πομπού).

- να διακρίνει τα μέσα πειθούς (επιχειρήματα, τεκμήρια).
 - να διακρίνει το είδος της συλλογιστικής πορείας (παγωγική-επαγωγική) που ακολουθείται σε ένα κείμενο).
 - να αξιολογεί τα μέσα πειθούς, δηλαδή :
 - να ελέγχει την αλήθεια, την εγκυρότητα και την ορθότητα ενός επιχειρήματος
 - να ελέγχει την αξιοπιστία των τεκμηρίων
 - να διακρίνει τους τόπους και τα μέσα πειθούς
 - στη διαφήμιση
 - στον πολιτικό λόγο
 - στον επιστημονικό λόγο
 - να διακρίνει την πειθώ από την προπαγάνδα
 - να διακρίνει τα είδη του δοκιμίου, αποδεικτικό-στοχαστικό, προσέχοντας το σκοπό (απόδειξη μιας θέσης - ελεύθερος στοχασμός), την οργάνωση/δομή (συνειρμική-λογική), τη σκοπιά (υποκειμενική-αντικειμενική), τη γλώσσα (ποιητική, αναφορική λειτουργία) κτλ.
 - να διακρίνει ορισμένα χαρακτηριστικά του δοκιμίου, όπως ο υποκειμενισμός, ο αντιδιδασκισμός, ο κοινωνικό χαρακτήρας, ο εξομολογητικός τόνος κτλ.
 - να εντοπίζει σε ένα αποδεικτικό δοκίμιο/άρθρο το θέμα, την άποψη του συγγραφέα, τα μέσα πειθούς που χρησιμοποιεί, για να τεκμηριώσει την άποψή του, τις προτάσεις τους για την αντιμετώπιση του προβλήματος κτλ.
 - να διακρίνει το δοκίμιο από άλλα συγγενή είδη του λόγου, όπως το άρθρο, η επιφυλλίδα, το χρονογράφημα.
 - να αντιλαμβάνεται τη σχέση του δοκιμίου (κοινά σημεία-διαφορές) με άλλα είδη λόγου π.χ ημερολόγιο, επιστολή κτλ.
 - να διακρίνει το καίριο και το ουσιώδες σε ένα κείμενο
 - να επισημαίνει τη διαδικασία που ακολουθείται για τις σημειώσεις, το διάγραμμα και την περίληψη.
- β) επιδιώκεται να κατανοεί ο μαθητής την οργάνωση ενός κειμένου.
- να εντοπίζει τα βασικά μέρη (πρόλογο, κύριο μέρος, επίλογο) και τις νοηματικές ενότητες του κειμένου.
 - να επισημαίνει τους διάφορους τρόπους με τους οποίους οργανώνεται ο λόγος, π.χ. με αιτιολόγηση, με σύγκριση και αντίθεση, με ορισμό, με διαίρεση, με παράδειγμα κτλ.
 - να σχολιάζει τη συνοχή του κειμένου (διαρθρωτικές λέξεις κτλ)
 - να χωρίζει το κείμενο σε παραγράφους, να δίνει πλαγιότιτλους σε παραγράφους / νοηματικές ενότητες, να διευθετεί τη συνοχή του κειμένου.
 - να διακρίνει την οργάνωση/δομή ενός αποδεικτικού δοκιμίου (λογική οργάνωση, παραγωγική ή επαγωγική ή συλλογιστική πορεία κτλ.)
- γ) επιδιώκεται να διερευνά ο μαθητής τη γλώσσα του κειμένου (λεξιλόγιο, στίξη, μορφοσυντακτικά φαινόμενα, γλωσσικές ποικιλίες, λειτουργίες της γλώσσας, ύφος κτλ).
- να εντοπίζει και να αιτιολογεί την επιλογή του πομπού
 - στην ενεργητική ή παθητική φωνή
 - στο ρηματικό πρόσωπο / χρόνο / έγκλιση
 - στον μακροπερίοδο ή όχι λόγο
 - στην παράταξη ή στην υπόταξη
 - στα ρηματικά ή ονοματικά σύνολα
 - στην αναφορική ή στην ποιητική λειτουργία της γλώσσας
 - στα σημεία της στίξης
 - σε λόγιες ή λαϊκές λέξεις, σε ειδικό λεξιλόγιο, όρους κτλ.
 - να διευθετεί τη στίξη, να διορθώνει την ορθογραφία του κειμένου

- να ερμηνεύει λέξεις, να αξιολογεί την ακρίβεια και τη σαφήνεια του λεξιλογίου
- να αντικαθιστά λέξεις του κειμένου με συνώνυμα, να βρίσκει αντώνυμα, να σχηματίζει φράσεις με ορισμένες λέξεις του κειμένου κτλ.
- να χωρίζει το κείμενο σε παραγράφους και να διευθετεί τη συνοχή του
- να χαρακτηρίζει το ύφος του κειμένου λαμβάνοντας υπόψη την επικοινωνιακή περίπτωση (δέκτη, σκοπό, είδος λόγου κτλ).

2. Ο μαθητής προχωρεί σε διάφορες γραπτές εργασίες με αφορμή το συγκεκριμένο κείμενο.

Επιδιώκεται ο μαθητής:

- να πυκνώνει ένα κείμενο, να κάνει την περίληψη του κειμένου, να δίνει έναν τίτλο στο κείμενο ή πλαγιότιτλους σε παραγράφους / νοηματικές ενότητες του κειμένου
- να οργανώνει το διάγραμμα του κειμένου
- να αναπτύσσει μια φράση, μια παράγραφο, ένα επιχείρημα του κειμένου
- να ανασκευάζει τα επιχειρήματα του κειμένου και να αναπτύσσει την αντίθετη άποψη.
- να μετασχηματίζει ένα κείμενο π.χ. από ένα είδος λόγου σε ένα άλλο.

II. Γράφω

Παραγωγή διαφόρων ειδών γραπτού λόγου, σε επικοινωνιακό επίπεδο, με έμφαση σε είδη λόγου στα οποία κυριαρχεί ο κριτικός-αποφαντικός τρόπος (κείμενα με σκοπό την πειθώ, στα οποία υπάρχει λογική οργάνωση και κυριαρχεί η αναφορική λειτουργία της γλώσσας) π.χ. άρθρο, γραπτή εισήγηση, κτλ.

Σημείωση: Η ενότητα «Ερευνητική Εργασία» δεν αποτελεί αντικείμενο εξέτασης, ενώ το «Παράρτημα» περιέχει συμπληρωματικό υλικό χρήσιμο για τη μελέτη των δύο εξεταστέων εννοιών «Πειθώ» και «Δοκίμιο».

2. ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Από το βιβλίο «Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας» της Γ' τάξης Ε.Λ., των Ν. Γρηγοριάδη, Κ. Μπαλάσκα, κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

1. Κάλβος, Τα ηφαίστεια
2. Κ. Παλαμάς, Πατρίδες! Αέρας, γη...
3. Κ.Π. Καβάφης, Απολείπειν ο θεός Αντώνιον
4. Κ. Βάρναλης, Πάλι μεθυσμένος είσαι
5. Κ. Καρυωτάκης, Είμαστε κάτι...
6. Γ. Σεφέρης, Τελευταίος σταθμός
7. Οδ. Ελύτης, Η Μαρίνα των βράχων
8. Αλ. Παπαδιαμάντης, Η φόνισσα
9. Θεοτόκης, Η τιμή και το χρήμα
10. Χάκκας, Το ψαράκι της γυάλας

Τα εισαγωγικά σημειώματα και τα βιογραφικά και γραμματολογικά στοιχεία νοούνται ως το αναγκαίο επικουρικό υλικό για τη δημιουργικότερη και γονιμότερη προσέγγιση του εκάστοτε διδασκόμενου κειμένου και επομένως εξετάζονται σε συνάρτηση με τα διδασκόμενα κείμενα και όχι αυτόνομα.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Από το βιβλίο «Θέματα χριστιανικής ηθικής» της Γ' Ενιαίου Λυκείου, των συγγραφέων Μ. Μπέγζου, Αθ. Παπαθανασίου, έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

Εισαγωγή

Δ.Ε. 1. Ο ηθικός προβληματισμός. Η χριστιανική θεώρηση της Ηθικής.

Δ.Ε. 2. Εντολές και δόγματα. Συνταγές σκλαβιάς ή δρόμοι ελευθερίας;

Κεφάλαιο Α. Προϋποθέσεις της ηθικής ζωής

Δ.Ε. 3. Η ηθική συνείδηση

Δ.Ε. 4. Τα κίνητρα των πράξεων στην ηθική ζωή

Δ.Ε. 5. Η ελευθερία του ανθρώπου στις επιλογές και τις πράξεις του

Κεφάλαιο Γ. Η βιολογική διάσταση στη ζωή του ανθρώπου

Δ.Ε. 10. Το ανθρώπινο σώμα

Δ.Ε. 11. Τα δύο φύλα

Δ.Ε. 12. Η οικογένεια

Κεφάλαιο Δ. Συνειδησιακά προβλήματα στη ζωή του χριστιανού

Δ.Ε. 14. Βιοϊατρική και ηθική

Δ.Ε. 15. Παραβίαση και περιφρόνηση της ανθρωπίνης ζωής

Δ.Ε. 16. Άρνηση και υποτίμηση της ανθρωπίνης ζωής

Κεφάλαιο Ε. Η χριστιανική ηθική και η σύγχρονη τεχνολογία

Δ.Ε. 18. Ορθοδοξία και τεχνολογία

ΝΕΟΤΕΡΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Από το βιβλίο «Ιστορία νεότερη και σύγχρονη» των Β. Σκουλάτου, Ν. Δημακοπούλου, Σ. Κόνδη, Έκδοση ΟΕΔΒ 1999.

Κ. Η Ελλάδα από το 1909 ως το 1914: Πορεία προς τον αστικό μετασχηματισμό και την εδαφική επέκταση.

1. Η ελληνική κοινωνία στο μεταίχμιο

δύο αιώνων σελ.7-20

2. Η πρώτη διακυβέρνηση του Ελ. Βενιζέλου και το μεταρρυθμιστικό έργο σελ. 21-29

3. Μια νέα κοινωνία αρχίζει να δημιουργείται σελ.29-34

4. Η κατάσταση στη Βαλκανική και την Ανατολική Μεσόγειο σελ.34-37

5. Οι Βαλκανικοί πόλεμοι σελ.37-49

6. Η Ελλάδα και τα εθνικά ζητήματα στις παραμονές του παγκόσμιου πολ. σελ.49-51

ΚΑ. Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος

1. Τα αίτια του πολέμου σελ.52-56

3. Οι συνθήκες σελ.68-72

ΚΒ. Η Ελλάδα από το 1914 ως το 1924: η κρίση των πολιτικών θεσμών και η διάλυση του οράματος της Μεγάλης Ιδέας.

1. Η Ελλάδα στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο σελ. 73-87

2. Η περίοδος της μεγάλης κρίσης σελ.88-117

3. Η ανάπτυξη του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα (1914-1924) σελ.117-119

ΚΕ. Η περίοδος του μεσοπολέμου στην Ελλάδα: η πορεία προς την πτώση της πρώτης δημοκρατίας και η δικτατορία της 4ης Αυγούστου.

4. Προς τη δικτατορία (1η Μαρτίου 1935-4η Αυγούστου 1936) σελ. 210-221

5. Η δικτατορία της 4ης Αυγούστου: Οι ενότητες 1.

Τα στηρίγματα του δικτατορικού καθεστώτος σελ. 222-223

β. Η επιβολή της δικτατορίας σελ. 223-226

ε. Εξωτερική πολιτική σελ. 231-233

ΚΣΤ. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος.

1. Η πορεία προς τον πόλεμο σελ. 234-239

3. Τα αποτελέσματα του πολέμου σελ. 266-267

ΚΖ. Η Ελλάδα κατά την περίοδο 1941-1949. Ο θρίαμβος της εθνικής αντίστασης και η τραγωδία του εμφυλίου πολέμου

1. Η κατοχή και η εθνική αντίσταση σελ.268-291

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Από το βιβλίο Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής της Γ' τάξης Ενιαίου Λυκείου των Λ. Αδαμόπουλου κ.α., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 1999)

Κεφ. 1ο: Στοιχεία Διαφορικού Λογισμού

Παρ. 1.1. Συναρτήσεις

Παρ. 1.2. Η έννοια της παραγώγου χωρίς την υποπαράγραφο: Εφαπτομένη καμπύλης.

Παρ. 1.3. Παράγωγος συνάρτησης

Παρ. 1. 4 Εφαρμογές των Παραγώγων, χωρίς το κριτήριο της 2ης παραγώγου.

Κεφ. 2ο: Στατιστική

Παρ. 2.1 Βασικές έννοιες

Παρ. 2.2 Παρουσίαση Στατιστικών Δεδομένων - χωρίς την υποπαράγραφο κλάσεις άνισου πλάτους

Παρ. 2.3 Μέτρα Θέσης και Διασποράς - χωρίς την εκατοστημόρια και ενδοτεταρτημοριακό εύρος

Κεφ. 3ο: Πιθανότητες

Παρ. 3.1 Δειγματικός Χώρος-Ενδεχόμενα

Παρ. 3.2 Έννοια της Πιθανότητας

Παρατηρήσεις:

1. Τα θεωρήματα, οι προτάσεις και οι αποδείξεις που έχουν αστερίσκο δε διδάσκονται και δεν εξετάζονται.

2. Οι εφαρμογές και τα παραδείγματα των βιβλίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προτάσεις για τη λύση ασκήσεων, ή την απόδειξη άλλων προτάσεων, αλλά δεν εξετάζονται ούτε ως θεωρία ούτε ως ασκήσεις.

ΦΥΣΙΚΗ

Από το βιβλίο «Φυσική» Γενικής Παιδείας Γ' τάξης Ε.Λ. των Π. Γεωργακάκου, Α. Σκαλωμένου κ.ά. έκδοση ΟΕΔΒ, 1999

1. Το πρώτο κεφάλαιο : Το φως, εκτός των ενοτήτων:

• 1.2 Η ταχύτητα του φωτός

• 1.5 Πόλωση του φωτός

2. Το δεύτερο κεφάλαιο : Ατομικά φαινόμενα

3 Το τρίτο κεφάλαιο : Πυρηνικά φαινόμενα , εκτός των :

• Στοιχειώδη σωμάτια (3.2)

• Ρυθμοί διάσπασης -Χρόνος ημιζωής (Τμήμα της ενότητας 3.3)

• Εφαρμογές και κίνδυνοι της ραδιενέργειας (Ενότητα 3.5.)

Παρατήρηση : Οι εργαστηριακές ασκήσεις, που υπάρχουν στον εργαστηριακό οδηγό, δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη.

ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Από το βιβλίο "Βιολογία Γενικής Παιδείας" της Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου των Μπαρώνα-Μάμαλη Φ., Μπότσαρη Ι., Μπουρμπουχάκη Ι., Περάκη Β., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β., 1999:

Κεφ. 1. Άνθρωπος και Υγεία, μόνο η εισαγωγή και οι παράγραφοι 1.1, 1.2, 1.3 και 1.4.

Κεφ. 2. Άνθρωπος και Περιβάλλον, μόνο η εισαγωγή και οι παράγραφοι 2.1, 2.2 και 2.4.

Σημειώνεται ότι:

α) Στην εξεταστέα ύλη δεν περιλαμβάνονται: οι εργαστηριακές ασκήσεις, οι πίνακες, τα παραθέματα, τα μικρά ένθετα (κείμενα με πλάγια γραφή σε πλαίσιο και σκούρο γαλάζιο φόντο) και οι χημικοί τύποι όπου υπάρχουν.

β) Όσα αναφέρονται υπό τον τίτλο «Ας ερευνήσουμε ...», στο τέλος κάθε κεφαλαίου, αποτελούν προτάσεις για συνθετικές - δημιουργικές εργασίες, και φυσικά το προϊόν των εργασιών αυτών δεν αποτελεί εξεταστέα ύλη.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
Από το βιβλίο «Ιστορία των Επιστημών και της Τεχνολογίας» των Αραμπατζή κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ 1999.

Κεφ. 1ο: Οι επιστήμες στους αρχαίους ανατολικούς πολιτισμούς

1. Τα μαθηματικά και η αστρονομία στη Μεσοποταμία
- 1.1. Το βαβυλωνιακό αριθμητικό σύστημα
- 1.3. Η βαβυλωνιακή αστρονομία

Κεφ.2ο: Η αρχαία ελληνική επιστήμη

1. Οι προσωκρατικοί φυσικοί Φιλόσοφοι και ο «κόσμος»
2. Τα προεγκλείδια μαθηματικά
- 2.1 Η σχολή της Ιωνίας
- 2.2 Η σχολή των Πυθαγορείων
- 2.3 Η ανακάλυψη της συμμετρίας
- 2.4 Η σχολή της Χίου
3. Η ελληνική Αστρονομία στον 4ο π.Χ. αιώνα
- 3.1 Ο ρόλος του Πλάτωνα
- 3.3. Η πλανητική αστρονομία μετά τον Εύδοξο
4. Η θεωρία της κίνησης του Αριστοτέλη
- 4.1 Η θεωρία της κίνησης στην υποσελήνια περιοχή
- 4.1.1 Η φυσική κίνηση
- 4.1.2 Η εξαναγκασμένη κίνηση
- 4.2. Οι κινήσεις των ουράνιων σωμάτων
5. Το απόγειο της αρχαίας Ελληνικής Επιστήμης
- 5.1. Τα ελληνικά μαθηματικά
- 5.1.1. Τα «Στοιχεία» του Ευκλείδη
- 5.1.2. Ο Αρχιμήδης
- 5.1.3. Ο Απολλώνιος και η μελέτη των κωνικών τομών
- 5.1.4. Ο Ερατοσθένης και η μέτρηση του μήκους της περιφέρειας της γης
- 5.2. Η ελληνιστική αστρονομία
- 5.2.1. Η ηλιοκεντρική υπόθεση του Αρίσταρχου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο: Η γη «αρχίζει να κινείται»

1. Η ηλιοκεντρική θεωρία του Κοπέρνικου
- 1.1. Ο Κοπέρνικος και η παράδοση του ηλιοκεντρισμού
- 1.2. Το έργο «Περί της περιστροφής των Ουράνιων Σφαιρών»
2. Οι αδυναμίες της Κοπερνίκειας θεωρίας
- 2.1. Η ασυμβατότητα της κοπερνίκειας θεωρίας με την αριστοτελική φυσική
- 2.2. Τα προβλήματα που ζητούσαν λύση
- 2.3. Μία ερμηνευτική προσέγγιση
- 2.4. Ο αδύνατος κρίκος της αριστοτελικής φυσικής - Η θεωρία της κίνησης
3. Η επικράτηση του ηλιοκεντρικού συστήματος
- 3.1. Tycho Brade: ο πρωτοπόρος παρατηρησιακός αστρονόμος
- 3.2. Η νέα επιστημονική πρακτική: οι συστηματικές μετρήσεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6ο: Η γέννηση της νεότερης φυσικής: το έργο του Γαλιλαίου

1. Το έργο του Γαλιλαίου
- 1.1. Ο νόμος της ελεύθερης πτώσης, προβλήματα κίνησης και η έννοια της αδράνειας
- 1.2. Το τηλεσκόπιο και οι νέες ανακαλύψεις
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8ο: Η Νευτώνεια σύνθεση: η ολοκλήρωση της εικόνας ενός νέου σύμπαντος
2. Τα «αίτια» της κίνησης των πλανητών
- 2.1. Τα διάσπαρτα κομμάτια της εικόνας
- 2.2. Η επίλυση του προβλήματος της τροχιακής κίνησης
3. Ο μετασχηματισμός της έννοιας της κίνησης και της δύναμης.

Τα τμήματα της θεωρίας που βρίσκονται εντός πλαισίου δεν εξετάζονται

Β. Μαθήματα Θεωρητικής Κατεύθυνσης

1 ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ι. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1. Θουκυδίδης, Περικλέους Επιτάφιος
Από το βιβλίο «Θουκυδίδης, Περικλέους Επιτάφιος» Γ΄ τάξης Ε.Λ., του Η. Σπυρόπουλου, έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

Α. Εισαγωγή : οι σελ. 10-15

Β. Κείμενο : Από το πρωτότυπο τα κεφ. 37-41.

2. Φιλοσοφικός Λόγος

2. Από το βιβλίο «Φιλοσοφικός Λόγος», Γ΄ τάξης Ε.Λ., των Κοπιδάκη, Λυπουρλή, κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

Α. Εισαγωγή :

1. Στην αρχαία ελληνική φιλοσοφία οι σελ. 34-37 (κεφ. Δ2), 43-44 (κεφ. Ε2), οι ενότητες: α) η διαλογική μορφή των πλατωνικών έργων και β) η φιλοσοφία και το παίγνιο)
2. Στην Πολιτεία, σελ. 92-93 (ενότητες 1,2,3) 96-97 (ενότητες 5,6) και 99-102 (ενότητες 12,13,14)
3. Στον Αριστοτέλη, σελ. 139-150
4. Στα Ηθικά Νικομάχεια, σελ. 151-154

Β. Κείμενα

1. Πλάτων Πολιτεία : Από το πρωτότυπο οι ενότητες 8, 9, 10, 12 & 13
2. Αριστοτέλης
- α. Ηθικά Νικομάχεια : οι ενότητες 1 έως και 10.

ΙΙ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1. Αδίδακτο πεζό κείμενο αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων της αττικής διαλέκτου.
2. Ως εξεταστέα ύλη στη Γραμματική και στο Συντακτικό καθορίζεται
- α. Η ύλη που περιλαμβάνεται στα βιβλία του Γυμνασίου «Η ελληνική γλώσσα. Κείμενα, Αρχαία, Βυζαντινά και Λόγια» και
- β. Ολόκληρη η ύλη που περιλαμβάνεται στο βιβλίο της Α΄ τάξης Ενιαίου Λυκείου «Εγχειρίδιο Γλωσσικής Διδασκαλίας» (ενότητες 1-21).

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Από το βιβλίο «Νεοελληνική Λογοτεχνία» Γ΄ τάξης Ε.Λ., των Κ. Ακρίβου, Δ. Αρμάου, κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

Α. Ποίηση

1. Γ. Ρίτσου, Η σονάτα του σεληνόφωτος
2. Ποιήματα για την ποίηση:
- Κ. Καβάφης, Καισαρίων
- Μελαγχολία του Ιάσωνος Κλεάνδρου...
- Κ. Καρυωτάκης, Μικρή Ασυμφωνία εις Α Μείζον
- Μ. Πολυδούρη, Μόνο γιατί μ' αγάπησες
- Μ. Σαχτούρης, Ο Ελεγκτής
- Μ. Αναγνωστάκης, Στόν Νίκο Ε.. 1949
- Ν. Εγγονόπουλος, Ποίηση 1948
- Γ. Παυλόπουλος, Τα αντικείμενα
3. Η ποιήτρια Κική Δημουλά, Ο πληθυντικός αριθμός
- Σημείο αναγνωρίσεως

Β. Πεζογραφία

1. Γ. Βιζυηνός, Το αμάρτημα της μητρός μου
2. Στρ. Δούκας, Η ιστορία ενός αιχμαλώτου
- Τα εισαγωγικά σημειώματα και τα βιογραφικά και γραμματολογικά στοιχεία νοούνται ως το αναγκαίο επικουρικό υλικό για τη δημιουργικότερη και γονιμότερη προσέγγιση του εκάστοτε διδασκόμενου κειμένου και επομένως εξετάζονται σε συνάρτηση με τα διδασκόμενα κείμενα και όχι αυτόνομα.

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

Από το βιβλίο «Λατινικά» της Γ΄ τάξης Ενιαίου Λυκείου, των Μ. Πασχάλη - Γ. Σαββαντίδη, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 1999:

Α. Κείμενο:

α. Οι διδακτικές ενότητες XXI, XXIII, XXIV, XXV, XXVII, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XXXII, XXXIV, XXXVI, XXXVII, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLV, XLVIII

Β. Γραμματική-Συντακτικό : Ως εξεταστέα ορίζεται η ύλη της Γραμματικής και του Συντακτικού που περιλαμβάνεται στις 20 ενότητες του βιβλίου της Β' Λυκείου και στις 30 του βιβλίου της Γ' Λυκείου, εκτός της ύλης που περιλαμβάνεται στις ενότητες: XL, XLI, XLVII & XLVIX.

ΑΡΧΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Από το βιβλίο «Αρχές Φιλοσοφίας» της Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου, του Θεοδ. Ν. Πελεγρίνη, έκδοση Ο.Ε.Δ..Β. 1999

1. Εισαγωγή σελ. 6-9

2. Οντολογία και Γνωσιολογία:

α. Οι προσωκρατικοί Φιλόσοφοι σελ. 12-20

β. Οι σοφιστές και ο Σωκράτης σελ. 20-23

γ. Ο Πλάτωνας σελ. 23-29

δ. Ο Αριστοτέλης σελ. 29-33

στ. Οι Εμπειρικοί Φιλόσοφοι σελ. 44-53

3. Ηθική:

α. Οι Σοφιστές και ο Σωκράτης σελ. 74-76

β. Σωκρατικές Θεωρίες σελ. 76-86 (εκτός των σελίδων 82-84)

γ. Η θεωρία του Αριστοτέλη για τη μεσότητα σελ. 86-89

στ. Η θεωρία του Καντ για την κατηγορική προσταγή σελ. 97-103

η. Η θεωρία του ωφελισμού σελ. 103-107

ΙΣΤΟΡΙΑ

Από το βιβλίο «Θέματα Νεοελληνικής Ιστορίας» Γ' Ενιαίου Λυκείου των Γ. Μαργαρίτη,

Α. Αζέλη, Ν. Ανδριώτη, Θ. Δετοράκη, έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

I. Από την αγροτική οικονομία στην αστικοποίηση σελ. 12-56

II. Η διαμόρφωση και λειτουργία των πολιτικών κομμάτων στην Ελλάδα (1821-1936)

Α. Εξωτερικός προσανατολισμός και πελατειακές σχέσεις (1821-1843) σελ. 60-71

Β. Χειραφέτηση και αναμόρφωση (1844-1880) σελ. 72-81

Γ. Δικομματισμός και εκσυγχρονισμός (1880-1909) σελ. 82-90

Δ. Ανανέωση και Διχασμός (1909-1922) σελ. 91-100

Ε. Εκσυγχρονισμός και επεμβάσεις (1923-1936) σελ. 101-113

III. Το προσφυγικό ζήτημα στην Ελλάδα (1821-1930):

1. Πρόσφυγες στην Ελλάδα κατά τον 19ο αιώνα

Γ. Η αποκατάσταση των προσφύγων κατά την περίοδο της μοναρχίας του Όθωνα (1833-1862) σελ. 131-135

2. Πρόσφυγες στην Ελλάδα κατά τον 20ό αιώνα σελ. 139

Β. Μικρασιατική καταστροφή σελ. 146-154

Γ. Η αποκατάσταση των προσφύγων σελ. 155-161

Δ. Η αποζημίωση των ανταλλαξίμων και η ελληνοτουρκική προσέγγιση σελ. 162-164

Ε. Η ένταξη των προσφύγων στην Ελλάδα σελ. 165-171

Γ. Μαθήματα Θετικής Κατεύθυνσης

1 ΧΗΜΕΙΑ

Από το βιβλίο «Χημεία» Γ' Ενιαίου Λυκείου Θετικής Κατεύθυνσης των Θ. Μαυρομούστακου, Α. Κολοκούρη, Κ. Παπακωνσταντίνου, Π. Ι. Σινιγιάλα & Κ. Λάππα, έκδοση ΟΕΔΒ 1999:

1ο Κεφάλαιο. Δομή ατόμων και μορίων, Περιοδικός Πίνακας εκτός των παραγράφων 1.2.5, 1.2.6, 1.2.7, 1.3.1, 1.3.2, 1.3.3, 1.3.4 & 1.4.3.

3ο Κεφάλαιο. Οξέα, βάσεις και Ιοντική Ισορροπία εκτός των παραγράφων 3.2.3 η (πρωτολυτικοί δείκτες) , 3.4, 3.5.1, 3.5.2, 3.5.3, 3.5.4 & 3.5.5.

5ο Κεφάλαιο. Οργανική Χημεία εκτός των ενοτήτων 5.2 και 5.3

Σημειώνεται ότι:

1. οι ενότητες με τίτλο «Ελεύθερο Ανάγνωσμα» δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη.

2. οι εργαστηριακές ασκήσεις δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη.

ΦΥΣΙΚΗ

Από το βιβλίο «Φυσική» Θετικής και Τεχνολογικής Κατεύθυνσης Γ' Ενιαίου Λυκείου των Ι. Βλάχου, Κ. Ζάχου κ.ά. έκδοση ΟΕΔΒ 1999:

1. Το πρώτο κεφάλαιο: Μελέτη κυκλωμάτων συνεχούς ρεύματος, εκτός της ενότητας:

• Κυκλώματα με αντίσταση και πυκνωτή ή αντίσταση και πηνίο σε σειρά (παραγράφοι 1.10, 1.11, 1.12, 1.13, 1.14, 1.15)

2. Το δεύτερο κεφάλαιο :Ηλεκτρομαγνητική επαγωγή, εκτός των παραγράφων:

• 2.4 Το φαινόμενο της επαγωγής σε ακίνητο πλαίσιο και το χρονικά μεταβαλλόμενο ηλεκτρικό πεδίο.

• 2.5 Βήτατρο.

3. Το τρίτο κεφάλαιο :Εναλλασσόμενα ρεύματα.

4. Το τέταρτο κεφάλαιο :Ταλαντώσεις, εκτός των :

• Κύκλωμα LC (Τμήμα της παραγράφου 4.3)

• Ενότητα «Ο συντονισμός ως μέθοδος έρευνας « (παραγράφοι 4.8, 4.9, 4.10)

• Ενότητα «Σύνθεση Ταλαντώσεων « (παραγράφοι 4.11, 4.12, 4.13, 4.14, 4.15)

ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Από το βιβλίο "Βιολογία Θετικής Κατεύθυνσης" της Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου των Αλεπόρου-Μαρίνου Β., Αργυροκαστρίτη Α., Κομητοπούλου Α., Πιαλόγλου Π., Σγουρίτσα Β., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β., 1999:

Κεφ. 1 Το γενετικό υλικό

Κεφ. 2 Αντιγραφή, έκφραση και ρύθμιση της γενετικής πληροφορίας, εκτός από την ενότητα «Γονιδιακή ρύθμιση» (σελ 40-42).

Κεφ. 4 Τεχνολογία του ανασυνδυασμένου DNA, εκτός από τις ενότητες: «Κλωνοποίηση mRNA: ...» και «Υβριδοποίηση των νουκλεϊκών οξέων...» (σελ 60-62).

Κεφ. 7 Αρχές και μεθοδολογία της Βιοτεχνολογίας

Κεφ. 8 Εφαρμογές της Βιοτεχνολογίας στην Ιατρική

Κεφ. 9 Εφαρμογές της Βιοτεχνολογίας στη γεωργία και την κτηνοτροφία

Σημειώνεται ότι:

α) Στην εξεταστέα ύλη δεν περιλαμβάνονται: οι εργαστηριακές ασκήσεις, οι πίνακες, όλα τα ένθετα-παραθέματα και οι χημικοί τύποι όπου υπάρχουν.

β) Όσα αναφέρονται υπό τον τίτλο «Ας ερευνήσουμε ...», στο τέλος κάθε κεφαλαίου, αποτελούν προτάσεις για συνθετικές - δημιουργικές εργασίες, και φυσικά το προϊόν των εργασιών αυτών δεν αποτελεί εξεταστέα ύλη.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Από το βιβλίο Μαθηματικά Θετικής Κατεύθυνσης Γ' τάξης Ενιαίου Λυκείου των Ανδρεαδάκη Στ., κ.α., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 1999.

ΜΕΡΟΣ Α

Κεφ. 1ο: Πίνακες- Γραμμικά Συστήματα

Παρ. 1.1 Η έννοια του πίνακα.

Παρ. 1.2 Πρόσθεση πινάκων-Πολλαπλασιασμός αριθμού με πίνακα.

Παρ. 1.3 Πολλαπλασιασμός πινάκων.

Παρ. 1.4 Γεωμετρικοί μετασχηματισμοί.

Κεφ. 2ο: Μιγαδικοί αριθμοί

Παρ. 2.1 Η έννοια του Μιγαδικού Αριθμού.

Παρ. 2.2 Πράξεις στο σύνολο \mathbb{C} των Μιγαδικών.

Παρ. 2.3 Μέτρο Μιγαδικού Αριθμού.

Παρ. 2.4 Τριγωνομετρική Μορφή Μιγαδικού, χωρίς την απόδειξη του θεωρήματος 1.

ΜΕΡΟΣ Β

Κεφ. 1ο: Όριο - Συνέχεια συνάρτησης

Παρ. 1.1 Πραγματικοί αριθμοί.

Παρ. 1.2 Συναρτήσεις.

Παρ. 1.3 Μονότονες συναρτήσεις- Αντίστροφη συνάρτηση.

Παρ. 1.4 Όριο συνάρτησης στο $x_0 \in \mathbb{R}$.

Παρ. 1.5 Ιδιότητες των ορίων, χωρίς τις αποδείξεις της υποπαραγράφου: «Τριγωνομετρικά όρια»

Παρ. 1.6 Μη πεπερασμένο όριο στο $x_0 \in \mathbb{R}$.

Παρ. 1.7 Όριο συνάρτησης στο άπειρο.

Παρ. 1.8 Συνέχεια συνάρτησης.

Κεφ. 2ο: Διαφορικός Λογισμός

Παρ. 2.1 Η έννοια της παραγώγου- χωρίς την υποπαραγραφή «κατακόρυφη εφαπτομένη».

Παρ. 2.2 Παραγωγίσιμες συναρτήσεις- Παράγωγος συνάρτησης.

Παρ. 2.3 Κανόνες παραγωγίσιμης, χωρίς την απόδειξη του θεωρήματος 2.

Παρ. 2.4 Ρυθμός μεταβολής.

Παρ. 2.5 Θεώρημα Μέσης Τιμής Διαφορικού Λογισμού.

Παρ. 2.6 Συνέπειες του Θεωρήματος Μέσης Τιμής.

Παρ. 2.7 Τοπικά ακρότατα συνάρτησης, χωρίς την απόδειξη του θεωρήματος της σελ. 262 και το κριτήριο της 2ης παραγώγου (θεώρημα σελ. 264).

Παρ. 2.9 Ασύμπτωτες - Κανόνες De l' Hospital.

Κεφ. 3ο: Ολοκληρωτικός Λογισμός

Παρ. 3.1 Αόριστο ολοκλήρωμα

Παρατηρήσεις:

1. Τα θεωρήματα, οι προτάσεις και οι αποδείξεις που έχουν αστερίσκο δε διδάσκονται και δεν εξετάζονται.

2. Οι εφαρμογές και τα παραδείγματα των βιβλίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προτάσεις για τη λύση ασκήσεων, ή την απόδειξη άλλων προτάσεων, αλλά δεν εξετάζονται ούτε ως θεωρία ούτε ως ασκήσεις.

3. Εξαιρούνται από την εξεταστέα ύλη οι εφαρμογές και οι ασκήσεις που αναφέρονται στην παραβολή, την έλλειψη και την υπερβολή.

Δ. Μαθήματα Τεχνολογικής Κατεύθυνσης

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Από το βιβλίο Μαθηματικά Τεχνολογικής Κατεύθυνσης Γ' τάξης Ενιαίου Λυκείου των Δαλιεράκη Ελ., κ.α., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 1999.

Κεφ. 1ο: Πίνακες- Γραμμικά Συστήματα

Παρ. 1.1 Η έννοια του πίνακα.

Παρ. 1.2 Πρόσθεση πινάκων-Πολλαπλασιασμός αριθμού με πίνακα.

Παρ. 1.3 Πολλαπλασιασμός πινάκων. Αντιστρέψιμοι πίνακες

Παρ. 1.5 Επίλυση γραμμικού συστήματος με τη μέθοδο των οριζουσών (Θα εξεταστεί μόνο η περίπτωση του 2×2 γραμμικού συστήματος και ο υπολογισμός του αντιστρόφου ενός 2×2 πίνακα)

Παρ. 1.6 Γεωμετρικοί Μετασχηματισμοί.

Κεφ. 2ο: Μιγαδικοί αριθμοί

Παρ. 2.1 Το σύνολο των μιγαδικών αριθμών. Πρόσθεση - Αφαίρεση.

Παρ. 2.2 Πολλαπλασιασμός και διαίρεση μιγαδικών. Συζυγείς μιγαδικοί.

Παρ. 2.3 Μέτρο μιγαδικού. Γεωμετρική ερμηνεία της πρόσθεσης και της αφαίρεσης.

Παρ. 2.4 Τριγωνομετρική μορφή μιγαδικού.

ΜΕΡΟΣ Β

Κεφ. 1ο: Συναρτήσεις

Παρ. 1.1 Η έννοια της συνάρτησης.

Παρ. 1.2 Γραφική παράσταση συνάρτησης

Παρ. 1.3 Πράξεις με συναρτήσεις. Σύνθεση συναρτήσεων

Παρ. 1.4 Μονοτονία συναρτήσεων. Αντίστροφη συνάρτηση

Κεφ. 2ο: Όρια -Συνέχεια συναρτήσεων

Παρ. 2.1 Όριο συνάρτησης στο x_0 .

Παρ. 2.2 Ιδιότητες των ορίων

Παρ. 2.3 Συνέχεια συνάρτησης

Παρ. 2.4 Όριο συνάρτησης στο $-\infty$ και στο $+\infty$. Οριζόντια Ασύμπτωτη -

Παρ. 2.5 Μη πεπερασμένο όριο συνάρτησης στο x_0 . Κατακόρυφη Ασύμπτωτη.

Κεφ. 3ο: Διαφορικός Λογισμός

Παρ. 3.1 Η έννοια της παραγώγου.

Παρ. 3.2 Παράγωγος συνάρτησης. Κανόνες παραγωγίσιμης.

Παρ. 3.3 Παράγωγος σύνθετης συνάρτησης.

Παρ. 3.4 Η παράγωγος ως ρυθμός μεταβολής.

Παρ. 3.5 Θεώρημα μέσης Τιμής Διαφορικού Λογισμού.

Παρ. 3.6 Μονοτονία συναρτήσεων.

Παρ. 3.7 Επίλυση εξισώσεων. Η εξίσωση $x_0 = c, c \in \mathbb{R}$.

Παρ. 3.8 Ακρότατα συναρτήσεων.

Παρ. 3.10 Αντιπαραγωγή. Παράγουσα συνάρτηση εκτός από το διαφορικό συνάρτησης.

Παρατηρήσεις:

1. Τα θεωρήματα, οι προτάσεις και οι αποδείξεις που έχουν αστερίσκο δε διδάσκονται και δεν εξετάζονται.

2. Οι εφαρμογές και τα παραδείγματα των βιβλίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προτάσεις για τη λύση ασκήσεων, ή την απόδειξη άλλων προτάσεων, αλλά δεν εξετάζονται ούτε ως θεωρία ούτε ως ασκήσεις.

3. Εξαιρούνται από την εξεταστέα ύλη οι εφαρμογές και οι ασκήσεις που αναφέρονται στην παραβολή, την έλλειψη και την υπερβολή.

ΦΥΣΙΚΗ

Ως εξεταστέα ύλη ορίζεται η εξεταστέα ύλη της Φυσικής Θετικής Κατεύθυνσης.

ΧΗΜΕΙΑ - ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ

1. ΧΗΜΕΙΑ

Από το βιβλίο «Χημεία» Γ' Ενιαίου Λυκείου Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Θ. Μαυρομούστακου, Α. Κολοκούρη, Κ. Παπακωνσταντίνου, Π. Ι. Σινιγάλια & Κ. Λάππα, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 1999:

1ο Κεφάλαιο. Οξέα, βάσεις και Ιοντική Ισορροπία εκτός των παραγράφων 1.3.4, 1.5, 1.6.1, 1.6.2, 1.6.3 & 1.6.4.

3ο Κεφάλαιο. Οργανική Χημεία εκτός των παραγράφων 3.1.5, 3.1.6, 3.1.7, 3.1.8, 3.2.1, 3.2.2, 3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.3.5, 3.3.6, 3.3.7, 3.3.8 & 3.3.9.

Σημειώνεται ότι:

1. οι ενότητες με τίτλο «Ελεύθερο Ανάγνωσμα» δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη.

2. οι εργαστηριακές ασκήσεις δεν αποτελούν εξεταστέα ύλη.

2. ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ

Από το βιβλίο "Βιοχημεία Τεχνολογικής Κατεύθυνσης" της Γ' τάξης του Ενιαίου Λυκείου των Γιαλούρη Π., Μποσινάκου Α., Σίδερη Δ., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β., 1999:

Κεφ. 2 Αμινοξέα - Πεπτίδια

Κεφ. 3 Πρωτεΐνες

Κεφ. 4 Ένζυμα

Κεφ. 5 Νουκλεϊνικά οξέα

Κεφ. 7 Εισαγωγή στο μεταβολισμό

Κεφ. 8 Σάκχαρα

Κεφ. 9 Μεταβολισμός των υδατανθράκων (σακχάρων)

Σημειώνεται ότι:

α) Στην εξεταστέα ύλη δεν περιλαμβάνονται: οι εργαστηριακές ασκήσεις, οι πίνακες, όλα τα ένθετα-παραθέματα (κείμενα σε πράσινο φόντο), τα κείμενα υπό τον τίτλο «Γνωρίζεις ότι» και οι χημικοί τύποι που βρίσκονται μέσα σε πλαίσιο.

β) Το περιεχόμενο των αριθμημένων εικόνων συνοδεύει το κείμενο και συμβάλλει στην κατανόησή του. Δεν απαιτείται η απομνημόνευσή του.

γ) Όσα αναφέρονται υπό τον τίτλο «Ας ερευνήσουμε ...», στο τέλος κάθε κεφαλαίου, αποτελούν προτάσεις για συνθετικές-δημιουργικές εργασίες, και φυσικά το προϊόν των εργασιών αυτών δεν αποτελεί εξεταστέα ύλη.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Από το βιβλίο «Τεχνολογία και ανάπτυξη» Γ' τάξης Ε.Λ., των Γ.Βούτσινου, Ν. Ηλιάδη, έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

Κεφ. 1 Ανάπτυξη

1.1 Η έννοια της ανάπτυξης

1.2 Παράγοντες ανάπτυξης

1.3 Ανάπτυξη και οικονομική μεγέθυνση

1.4 Μέτρηση ανάπτυξης και οικονομικής μεγέθυνσης

1.5 Ταξινόμηση των χωρών ως προς την ανάπτυξη

1.6 Εμπόδια στην ανάπτυξη

Κεφ. 2 Συντελεστές παραγωγής και ανάπτυξης

2.2 Φυσικοί πόροι και ανάπτυξη

2.3 Κεφάλαιο και εργασία

2.4 Ανθρώπινοι πόροι και ανάπτυξη

2.5 Πληθυσμός και ανάπτυξη

Κεφ. 3 Τεχνολογία

3.1 Τι είναι τεχνολογία

3.2 Κατάλληλη τεχνολογία

3.3 Παραγωγικότητα και τεχνολογία

Κεφ. 4 Τομείς ανάπτυξης και τεχνολογικών εφαρμογών

4.1 Διαρθρωτική αλλαγή και ανάπτυξη

Κεφ. 5 Γεωργική τεχνολογία και ανάπτυξη

5.1 Γεωργική πρόοδος και ανάπτυξη

5.2 Σημασία και εξέλιξη του γεωργικού τομέα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ελλάδα

5.3 Γεωργική τεχνολογία και γεωργική ανάπτυξη

5.4 Η φύση της γεωργικής τεχνολογίας

5.9 Σύγχρονες εφαρμογές της γεωργικής τεχνολογίας

5.10 Αειφόρος γεωργία

Κεφ. 6 Τεχνολογία των κατασκευών και της βιομηχανίας και ανάπτυξη

6.1 Η δυναμική των αλλαγών στη βιομηχανία και τις κατασκευές

6.2 Η αξιοποίηση των ανθρώπινων πόρων στη βιομηχανία και τις κατασκευές

6.3 Η ενέργεια ως παράμετρος ανάπτυξης της βιομηχανίας και των κατασκευών

6.4 Το τεχνητό περιβάλλον των κατασκευών και της βιομηχανίας

6.5 Τα συστήματα επικοινωνιών και η ανάπτυξη

6.6 Η σημασία των εισροών στις κατασκευές και τη βιομηχανία

6.7 Η εξέλιξη των βιομηχανικών και κατασκευαστικών συστημάτων

6.8 Η εξέλιξη των κατασκευών και η ανάπτυξη

1 ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ

Από το βιβλίο «Ηλεκτρολογία» των Α. Βιδιαδάκη, Χ. Κανελλόπουλου κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ, 1999:

Κεφάλαιο 1ο: Ηλεκτρικά Κυκλώματα - Μετρήσεις

1-10 Ισχύς στο εναλλασσόμενο ρεύμα

1-11 Τριφασικό ρεύμα

1-12 Ηλεκτρικές μετρήσεις (εκτός της παραγράφου 1-12.7 Μέτρηση ισχύος στο Σ.Ρ.)

1-13 Εφαρμογές (όσες αντιστοιχούν στην ύλη των παραπάνω εξεταζόμενων παραγράφων)

1-14 Προβλήματα προς λύση (όσα αντιστοιχούν στην ύλη των παραπάνω εξεταζόμενων παραγράφων)

Κεφάλαιο 2ο: Ηλεκτρικές Μηχανές

2-1 Είδη ηλεκτρικών μηχανών

2-2.1 Αρχή λειτουργίας των γεννητριών Σ.Ρ.

2-2.5 Ερωτήσεις (όσες αντιστοιχούν στην ύλη των παραπάνω εξεταζόμενων παραγράφων)

2-3.1 Αρχή λειτουργίας των κινητήρων Σ.Ρ.

2-3.7 Ερωτήσεις (όσες αντιστοιχούν στην ύλη των παραπάνω εξεταζόμενων παραγράφων)

2-4.1 Εισαγωγή

2-4.2 Γεννήτριες Ε.Ρ.

2-4.8 Ερωτήσεις (όσες αντιστοιχούν στην ύλη των παραπάνω εξεταζόμενων παραγράφων)

2-5.2 Ασύγχρονοι κινητήρες

2-6 Ασύγχρονοι κινητήρες Ε.Ρ. με συλλέκτη

2-6.7 Ισχύς και βαθμός απόδοσης ασύγχρονου τριφασικού κινητήρα

2-6.8 Ερωτήσεις (όσες αντιστοιχούν στην ύλη των παραπάνω εξεταζόμενων παραγράφων)

2-7 Μετασχηματιστές

Κεφάλαιο 4ο Ηλεκτρονικά

Γενικά

4-1 Ηλεκτρική αγωγιμότητα

4-2 Αγωγιμότητα των ημιαγωγών

4-3 Επαφή p-n

4-4 Κρυσταλλοδίοδος επαφής

4-5 Εφαρμογές των διόδων

4-6 Κρυσταλλοτρίοδος (transistor)

4-7 Ενισχυτής (Amplifier)

4-11 Ερωτήσεις - Ασκήσεις (όσες αντιστοιχούν στην ύλη των παραπάνω εξεταζόμενων παραγράφων)

4-12 Ψηφιακά Ηλεκτρονικά (Digital Electronics)

4-13 Πραγματοποίηση ψηφιακών κυκλωμάτων

4-14 Συστήματα αρίθμησης

4-16 Άλγεβρα Boole

4-17 Λογικές Πύλες (Gates)

4-20 Ερωτήσεις - Ασκήσεις (όσες αντιστοιχούν στην ύλη των παραπάνω εξεταζόμενων παραγράφων)

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η εξεταστέα ύλη ορίζεται με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών του μαθήματος «Ανάπτυξη Εφαρμογών σε Προγραμματιστικό Περιβάλλον». Για όλες τις ενότητες που προτείνονται στην εξεταστέα ύλη υπάρχει αναφορά στα νέα σχολικά βιβλία:

1. «Ανάπτυξη Εφαρμογών σε Προγραμματιστικό Περιβάλλον» των Α.Βακάλη, Η. Γιαννόπουλου, Ν. Ιωαννίδη, Χ.Κοΐλια, Κ. Μάλαμα, Ι. Μανωλόπουλου, Π. Πολίτη, έκδοση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, 1999 και

2. «Ανάπτυξη Εφαρμογών σε Προγραμματιστικό Περιβάλλον» των Ν.Αντωνάκου, Ι.Βογιατζή, Ι. Κατωπόδη, Κ.Πατριρχέα, έκδοση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, 1999.

Ενότητα 1: Η έννοια πρόβλημα - Κατηγορίες προβλημάτων - Δομή Προβλήματος - Καθορισμός απαιτήσεων (δεδομένων - ζητούμενων)

Ενότητα 2: Τι είναι αλγόριθμος - Περιγραφή και αναπαράσταση αλγορίθμων - Βασικές αλγοριθμικές δομές (ακολουθία, επιλογή, επανάληψη) - Πίνακες - Αναζήτηση στοιχείων πίνακα με τη μέθοδο της σειριακής και της δυαδικής αναζήτησης - Ταξινόμηση στοιχείων με τη μέθοδο της φυσαλίδας.

Εξαιρούνται: Δομές δεδομένων (εγγραφές, στοιχεία, ουρές, δέντρα, γράφοι) - Η αναδρομή - Δυναμικός Προγραμματισμός - Άπληστη μέθοδος - Πολυπλοκότητα αλγορίθμων - Παράλληλοι αλγόριθμοι - Πολυωνυμικοί αλγόριθμοι - Προσεγγιστικοί αλγόριθμοι - Ευριστικοί αλγόριθμοι - Δυσχεύιστα προβλήματα - Μεθοδολογίες σχεδίασης αλγορίθμων και τεχνικές προγραμματισμού- έλεγχος αλγορίθμων και ανάλυση.

Ενότητα 3: Στοιχεία δομημένου προγραμματισμού (γενικές αρχές, τύποι δεδομένων, σταθερές και μεταβλητές, εντολές εισόδου και εξόδου, δομή ακολουθίας, ελέγχου-επιλογής, επανάληψης, πίνακες)

Εξαιρούνται: Είδη προγραμματισμού και απρογραμματιστικά περιβάλλοντα- Ιστορική αναδρομή στις γλώσσες προγραμματισμού - Η αναδρομή - Σύγχρονα προγραμματιστικά περιβάλλοντα - Σχεδίαση και υλοποίηση περιβάλλοντος διεπαφής- Διαδικασίες και συναρτήσεις - Έλεγχος και εκσφαλμάτωση προγράμματος (κατηγορίες λαθών).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

• Σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών σκοπός του μαθήματος είναι η αλγοριθμική προσέγγιση στη διαδικασία επίλυσης προβλημάτων και όχι η εκμάθηση μιας γλώσσας προγραμματισμού. Οι μαθητές θα μπορούν να διατυπώνουν τις λύσεις των ασκήσεων των εξετάσεων είτε σε οποιαδήποτε μορφή παράστασης αλγορίθμου είτε σε «ΓΛΩΣΣΑ» είτε σε Pascal είτε σε Basic είτε σε Turbo Pascal είτε σε Quick Basic. Επισημαίνουμε ότι το συντακτικό και το λεξιλόγιο οποιασδήποτε γλώσσας δεν αποτελούν αντικείμενο της εξεταστέας ύλης.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Από το βιβλίο «Τεχνολογία Υπολογιστικών Συστημάτων και Λειτουργικά Συστήματα» των Γ.Παπακωνσταντίνου, Π.Τσανάκα, Ν. Κοζύρη, Α.Μανουσοπούλου, Π.Ματζάκου, έκδοση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, 1999

Κεφ. 2: Παράσταση και Επεξεργασία Πληροφοριών
Μάθημα 2.1: Συστήματα Αρίθμησης
Μάθημα 2.2: Παράσταση Αριθμών και Χαρακτήρων
Μάθημα 2.3: Μέθοδοι Συμπίεσης Δεδομένων

Κεφ. 3: Οργάνωση και Λειτουργία Επεξεργαστών
Μάθημα 3.1: Τμήματα του Υπολογιστή

Μάθημα 3.2: Γλώσσα Μηχανής. Εξαιρούνται οι παράγραφοι «Εντολές αναφοράς στη μνήμη», «Η εντολή STOP», «Εντολές άλματος», «Εντολές ολίσθησης» και «Εντολές Εσόδου - Εξόδου»

Κεφ. 4: Οργάνωση Μνήμης

Μάθημα 4.1: Τεχνολογία και Χαρακτηριστικά Μνημών

Μάθημα 4.2: Ιεραρχία Μνήμης

Κεφ. 5: Περιφερειακές Μονάδες

Μάθημα 5.1: Διάδρομοι Υπολογιστικών Συστημάτων

Κεφ. 7: Λειτουργικά Συστήματα-Διεργασίες

Μάθημα 7.1: Λειτουργικά Συστήματα

Μάθημα 7.2: Διεργασίες

Εξαιρείται η παράγραφος «Ελαφρές Διεργασίες»

Μάθημα 7.3: Απεικόνιση Διεργασιών

Μάθημα 7.4: Κρίσιμα τμήματα και Αμοιβαίος Αποκλεισμός.

Εξαιρείται η παράγραφος με τίτλο «Αμοιβαίος Αποκλεισμός για δύο διεργασίες: η λύση του Peterson»

Μάθημα 7.5: Σηματοφορείς.

Εξαιρούνται οι παράγραφοι «Υλοποίηση των λειτουργιών P και V» «Λίστες του λειτουργικού συστήματος» και «Το πρόβλημα των αναγνωστών και συγγραφέων».

ΑΡΧΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Από το βιβλίο, «Αρχές Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων και Υπηρεσιών» των Δ. Μπουραντά, Α. Βάθη, Χ. Παπακωνσταντίνου Π. Ρεκλείτη, Έκδοση Ο.Ε.Δ. Β. 1999.

Κεφ. 1. Επιχειρήσεις και οργανισμοί. σελ. 18-53.

Κεφ. 2. Η επιστήμη της διοίκησης των επιχειρήσεων. Από την ενότητα 2.1 έως και την ενότητα 2.3.4, σελ. 57-65.

Κεφ. 3. Διοικητικές λειτουργίες.

-Ενότητες 3.1.1 έως και 3.1.3, σελ. 101-103.

-Ενότητες 3.1.6 έως και 3.1.8., σελ. 106-110.

-Ενότητες 3.2.4.1 έως και 3.2.4.2, σελ. 118-124.

-Ενότητες 3.2.5 έως και 3.3.2.4., σελ. 128-140.

-Ενότητες 3.3.4 έως και 3.3.4.4. , σελ. 147-158.

Ε. Μαθήματα Επιλογής

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

Από το βιβλίο , «Αρχές Οικονομικής Θεωρίας» των Θ. Λιανού, Α. Παπαβασιλείου, Α. Χατζηανδρέου, Έκδοση Ο.Ε.Δ.Β, 1999.

Κεφ. 1. Βασικές οικονομικές Έννοιες. σελ. 9-25.

Κεφ. 2. Η ζήτηση των αγαθών. σελ. 27-50.

Κεφ. 3. Η παραγωγή της επιχείρησης και το κόστος. σελ. 53 - 57 και 60-66

Κεφ. 4. Η προσφορά των αγαθών. σελ. 79-91.

Κεφ. 5. Ο προσδιορισμός των τιμών. σελ. 93-106.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 17 Απριλίου 2000

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ